

Sense oblidar que aquell dijous 26 d'octubre sense la seva presència davant del Palau, la convocatòria d'eleccions hauria estat més que probable. L'endemà el Parlament de Catalunya entrada la tarda aixecava la suspensió de la declaració d'independència per 70 vots a favor, 10 en contra i 2 vots en blanc. Després de la votació la presidenta del Parlament va llegir la declaració d'independència i va constituir la República catalana. La votació es va fer en secret a causa de la possible repressió per part de l'Estat i a petició del grup parlamentari de JXSí. L'ambient a les places de tot Catalunya era festiu i de celebració de la nova República. Els diputats i càrrecs eren conscients del pas que s'havia fet i demanaven responsabilitat davant dels moments que podríem viure durant els pròxims dies. La situació als carrers era màxima i davant d'una possible detenció dels membres del govern català, algunes entitats pacifistes parlaven d'una possible defensa física de les institucions. Això es preveia en un moment on la República tot just havia estat declarada i el president Mariano Rajoy havia convocat eleccions pel 21 de desembre d'aquell mateix any. Aquesta situació tensava les coses i una actuació del

Tribunal Constitucional davant la declaració unilateral era imminent. Els consellers i el president de la Generalitat eren citats a declarar entre els dies 2 i 3 de novembre després de la petició de la Fiscalia per càrrecs de sedició, rebel·lió i malversació de diners públics. Després que Puigdemont i quatre consellers marxessin a Brussel·les per evitar declarar, els altres membres del govern anaven a declarar a l'Audiència Nacional. La jutge Lamela dictava presó preventiva per a tots els consellers i vicepresident sense fiança, excepte el conseller Vila que podia evitar presó pagant una fiança de 50.000 perquè havia dimitit el dia abans de la declaració d'independència. La jutge Lamela va considerar que el Procés era un pla dissenyat per generar inestabilitat política i econòmica i en aquest pla hi afegia els dos Jordis i els altres membres del govern. També hi havia una euro ordre de detenció pels membres que estaven a Brussel·les. Davant de l'empresonament del govern de Catalunya, la societat civil va decidir actuar i va convocar una manifestació per aclamar la seva llibertat.

○ Dimecres 8 de novembre del 2017

Era una vaga convocada de manera estranya i amb poques garanties que fos legal fins a l'últim moment que el TSJC va desestimar el recurs d'il·legalitzar aquella vaga. Convocada pel sindicat minoritari però amb un impacte important en el sistema educatiu la vaga va transcórrer durant el dimecres 8 de novembre. La mobilització va desbordar infraestructures i els carrers d'arreu del territori però no va arribar a aturar l'activitat econòmica. El territori català quedava col·lapsat amb talls pràcticament arreu del país que van fer la paralització de tot un sistema d'infraestructures durant quasi tot el dia. A Barcelona les entitats organitzaven una sola mobilització des de primera hora del matí per paraitzar la ciutat en la jornada de vaga. "Els carrers seran sempre nostres" i "Llibertat presos polítics" eren els clams més repetits com a mostra de rebuig davant de l'article 155 i l'empresonament dels Jordis i dels membres del govern. La plaça Sant Jaume quedava plena i els carrers que eren accessos quedaven col·lapsats també. A la tarda els estudiants també tenien convocada una concentració però no es coneixia del tot el propòsit de la convocatòria, aquesta discreció feia referència al tall de les vies de l'estació de Sants a les 16:30 h. Tot i les mobilitzacions massives arreu del país, i gran part feta per estudiants l'activitat econòmica es mantenia i evitava la segona aturada general en un mes a causa de l'escassa participació dels treballadors en la vaga convocada per la Intersindical-CSC.

○ *Dissabte 11 de novembre del 2017*

La manifestació convocada per ANC i Òmnium Cultural pretenia ser una manifestació quasi igual que l'11-S. Segons la Guàrdia Urbana unes 750.000 persones van sortir als carrers de Barcelona per demanar la llibertat dels consellers empresonats. Sota el lema "Llibertat presos polítics, som República" més de 3,3 quilòmetres van quedar plens de gentada. Darrere de la capçalera se situaven els familiars dels presos que al final del recorregut van llegir un per un les cartes que els hi havia fet arribar des de les respectives presons. Van participar-hi ERC, PDeCAT, CUP, Catalunya en Comú i el PNB. Els reclams dels manifestants amb crits de "Puigdemont, el nostre president", "Llibertat presos polítics". Un element indispensable que ja es va establir dies abans va ser el llac groc, que quasi tots els manifestants portaven en el pit. A mesura que la tarda avançava i la foscor omplia els carrers de Barcelona, de manera espontània els manifestants van alçar les llums del mòbil per crear una simbologia del camí que calia seguir. Es va anar repetint al llarg de la manifestació i es va crear un efecte visual espectacular. Les cartes que anaven llegint els familiars feien emocionar a la gent que estava atenta escolant-ho a través de la ràdio.

Després d'aquesta manifestació el moviment independentista s'ha anat concentrant de manera puntual quan els presos feia un mes que estaven a la presó. Per tant, la manifestació en contra de l'empresonament de part del govern finalitza dos mesos de mobilitzacions contínues i permanents. Cal destacar però la llibertat de Bassa, Borràs, Romeva, Turull, Rull i Mundó amb una fiança de 100.000 euros que va pagar la caixa de solidaritat d'ANC. Oriol Junqueras i Joaquim Forn seguien empresonats per possible reiteració en el delictes, i Jordi Sànchez i Jordi Cuixart també seguien a la presó de Soto del Real, ja que no va haver-hi una segona declaració.

13. FOTOREPORTATGE : “El procés als carrers”

Des d'un primer moment tenia clar que el meu fotoreportatge havia de parlar sobre un tema social. En un principi, el tema dels refugiats em creava un sentiment d'injustícia i de poder mostrar al món en quines condicions viuen els refugiats. Era un tema ambiciós però molt llunyà i la possibilitat de seguir la vida d'un refugiat català no m'acaba d'apassionar ni de motivar. Volia involucrar-me en un tema i deixar-me la pell fent fotos i coneixent el treball de camp fins al final.

Amb una entrevista amb el tutor i arran dels esdeveniments viscuts al final del mes de setembre, vaig veure una llum en la incògnita del subjecte del fotoreportatge. Vaig tenir clar que el procés d'independència que involucrava bona part de la població catalana era un dels temes que podia aprofundir i tocar amb una gran facilitat a causa de la seva característica principal: els carrers, des d'un primer moment vaig analitzar si tindria algun tipus d'impediment per a realitzar-lo però ja vaig veure que no. Ha estat un procés ple de concentracions i mobilitzacions totes portades a terme des dels carrers. Ja el mateix moviment independentista o a favor del dret a decidir, aclamaven les seves manifestacions al crit de “Els carrers seran sempre nostres”. Per tant crec que no em vaig equivocar escollint aquest tema com a subjecte de tot el treball fotogràfic i el seu treball de camp i de contextualitzar cada notícia i cada esdeveniment.

Presento un fotoreportatge amb fotografies amb voluntat de representar el caràcter d'aquests mesos: solidaritat, festivitat, pacifisme, tristesa i moltes ganes de sortir al carrer. Aquesta potser és la principal voluntat del treball: explicar a l'abast que tingui aquest projecte la importància de les mobilitzacions del moviment independentista. Tot i que també ha generat la mobilització dels seus opositors, amb menor freqüència. En el meu cas, he decidit seguir els passos del moviment favorable al dret a l'autodeterminació i favorable a una independència de Catalunya. També té una clara voluntat de mostrar la força de la gent que ha decidit ser representada per ella mateixa manifestant-se concentració rere concentració.

La feina del fotoreportatge comporta una implicació important de conèixer quan has de sortir, a quina hora i llocs de les diverses mobilitzacions a les que he assistit. Després un cop arriba a casa, seleccionar-les, escriure una breu crònica del que s'ha viscut i l'endemà buscar notícies relacionades amb els fets tractats aquell dia. Un cop ho tenia reunit tot, feia una breu explicació i li adjuntava les fotos.

El fotoreportatge està estructurat en 10 fotografies amb voluntat d'explicar tot allò que s'ha viscut i que part del món se n'ha fet ressò mediàtic. He estat present en més de quinze manifestacions, concentracions, actes, etc. Aquesta presència durant hores algunes m'ha permès conèixer a fons tot el moviment i poder extreure'n conclusions periodístiques i expressar-les a través de les meves fotografies.

Les imatges van estar fetes amb dos càmeres: una NIKON D40X, que és la que tinc personalment i que utilitzo en el meu temps lliure. També vaig treballar amb una CANON EOS 1200D, que una companya em va deixar i així podia compaginar els dos tipus d'objectius que tenia. La NIKON D40X tenia un objectiu SIGMA 70-300mm i en canvi, la CANON EOS 1200D tenia un objectiu 18-55mm.

El fotoreportatge va acompanyat d'un breu anàlisi tècnic de la imatge i d'una breu explicació del significat de la imatge i del perquè d'aquella imatge. Em sento orgullós de cada una de les imatges captades i penso que les imatges més que bones, parlen per si soles i això és important.

El format del reportatge ha estat digital, ja que he decidit crear una plataforma digital on he pogut exposar el meu treball fotogràfic i d'altres interessos relacionats amb el treball tractat. Immersos en l'era tecnològica, el format crec que és l'indicat, ja que permet accedir a molta gent i crea una interacció interessant amb el receptor. L'enllaç que us permet visitar-la és:

<https://estevevallmajor12.wixsite.com/cronicadelproces>

És una pàgina web senzilla però útil per la funció que he volgut atribuir-li. La web consta de diversos apartats; a l'inici trobem el portfoli amb les imatges

que he escollit. Després podem anar a l'apartat de la crònica on hi ha un breu resum de les protestes i els moviments més importants de l'independentisme. Després trobem l'espai anomenat fotoreportatge on exposo les imatges escollides amb una breu descripció de la imatge. Finalment trobem un punt biogràfic sobre el creador del projecte i un punt de contacte.

Em dispo a fer una anàlisi a peu de carrer de com s'ha viscut aquest procés. Qui ha tingut més força, els representants polítics fent política des dels ajuntaments i parlaments o la gent a través de la mobilització i de la defensa de drets als carrers?. A més contextualitzo aquestes dades i informacions amb un treball fotogràfic realitzat els mesos més importants d'aquest procés per poder explicar amb més detall i amb una part més artística el que s'ha viscut aquests últims mesos.

○ *“La diada definitiva”*

Títol: La diada definitiva.

Data: 11 de setembre del 2017.

Lloc: Barcelona.

La foto és en color i està feta amb una NIKON D40X. Els aspectes més tècnics a destacar són:

Punt F: f/5, **Temps d'exposició:** 1/500 s, **Velocitat ISO:** ISO-500, **Distància focal:** 195mm, **Obertura màxima:** 4,5.

La imatge que buscava era el caràcter que tenia la manifestació de la diada del 2017, no era com les altres. Aquesta diada era la “Diada del Sí” i aquesta imatge explica molt bé el missatge que es volia donar al món i que jo a través d'aquesta foto dono al meu fotoreportatge. La imatge és senzilla, ja que només hi apareixen dos elements principals però té un valor significatiu important. Té un enquadrament horitzontal. Visualment és una imatge maca i la composició amb la mà centrada en la foto i les banderes per darrere difuminades hi donen la fotografia que volia aconseguir. No va ser una diada

molt emotiva i per això també la foto escollida és la importància que se li volia donar al món transmeten aquell missatge.

○ *“Solidaritat davant la mobilització permanent”*

Títol: Solidaritat davant la mobilització permanent.

Data: 22 de setembre del 2017.

Lloc: Barcelona.

La foto és en color i està feta amb una NIKON D40X. Els aspectes més tècnics a destacar són:

Punt F: f/4.1, **Temps d'exposició:** 1/125 s, **Velocitat ISO:** ISO-200, **Distància focal:** 100mm, **Obertura màxima:**4.

Aquesta fotografia va estar feta durant les protestes per les detencions als alts carrecs de la Generalitat, primer focus de manifestació derivat a la persecució de la preparació del referèndum. La imatge presenta un element central: una dona, que és voluntària de l'ANC oferint una bandera a algun manifestant. Tot i que la intenció potser no era fotografiar el moment donant una bandera. Durant aquella concentració els voluntaris repartien begudes i menjar de forma altruista i gratuïta. Estèticament, penso que és molt significativa amb el somriure de la dona quan està fent de voluntària. També la imatge remarca la

importància del voluntariat i la vital existència d'ell durant tot el procés, i és una imatge que ho corborà.

○ *“Somriures, urnes i paperetes”*

Títol: Somriures, urnes i paperetes.

Data: 1 d'octubre del 2017.

Lloc: Mataró (Col·legi electoral de l'Escola Pia el Torrent).

La foto és en color i està feta amb una CANON EOS 1200D. Els aspectes més tècnics a destacar són:

Punt F: f/4, **Temps d'exposició:** 1/40 s, **Velocitat ISO:** ISO-250, **Distància focal:** 28mm,

Aquest procés potser no tindria cap tipus d'entesa sense el referèndum de l'1-O, declarat il·legal però amb una participació majoritària de la societat catalana. Van ocupar col·legis, van resistir a la pressió policial i a molts llocs tot i els impediments d'alguna manera o altra es va acabar votant. Aquesta foto es va fer al migdia de l'1-O a l'Escola Pia del Torrent, col·legi electoral de Mataró. La foto mostra una dona amb la papereta amunt i el polze de la mà esquerra amunt, demostrant que ha pogut votar en el referèndum. És una

dona gran que havia estat fet cua al llarg del matí amb altra gent per defensar les urnes.

La foto representa que per molt que algunes veus de l'Estat espanyol vulguin negar que l'1-O no hi va haver un referèndum, la gent a moltes ciutats va votar i gràcies al cens universal ciutats afectades van poder votar en altres punts.

○ *“Els bombers mobilitzats en bloc”*

Títol: Els bombers mobilitzats en bloc.

Data: 3 d'octubre del 2017

Lloc: Barcelona.

La foto és en color i està feta amb una NIKON D40X. Els aspectes més tècnics a destacar són:

Punt F: f/4, **Temps d'exposició:** 1/200 s, **Velocitat ISO:** ISO-200, **Distància focal:** 70mm, **Obertura màxima:**4.

Aquesta imatge va estar feta durant la multitudinària vaga general el 3 d'octubre. Una concentració feta a Plaça Universitat en contra de la violència durant el referèndum de l'1-O. La concentració es va desenvolupar de manera pacífica i tranquil·la però un dels moments més emocionants va ser quan entre els participants de la concentració van fer un passadís per deixar passar a centenars de bombers que havien vingut. Amb crits i aplaudiments van ser rebuts i aclamats a causa de la seva posició davant la seva actuació com a cos de bombers. Van defensar col·legis arreu del territori i la gent ho volia agrair.

La imatge és simple però molt significativa: un bomber amb el puny esquerre alçat caminant ferm envoltat de manifestants. La posició partidista de tot el cos de bombers va facilitar la votació del referèndum i la no actuació policial, ja que van ser protagonistes importants per frenar aquestes situacions tenses. La imatge inclús pot recordar algun fet històric típic de quan s'alçava el puny en alguna victòria o fet important. És de les imatges que més orgullós estic perquè la composició de la qual és ideal, des del meu punt de vista.

○ *“Els carrers seran sempre nostres”*

Títol: Els carrers seran sempre nostres.

Data: 3 d'octubre del 2017.

Lloc: Barcelona.

La foto és en color i està feta amb una CANON EOS 1200D. Els aspectes més tècnics a destacar són:

Punt F: f/3.5, **Temps d'exposició:** 1/4000 s, **Velocitat ISO:** ISO-800, **Distància focal:** 18mm,

La fotografia va estar feta en una concentració durant la vaga general del 3 d'octubre. Ja en el transcurs de les mobilitzacions anteriors, el clam “els carrers seran sempre nostres” era repetit massivament com un clam a favor de la manifestació als carrers constant com s'havia demostrat durant aquells últims mesos. Amb aquest crit i les mans alçades es demostrava que eren mobilitzacions pacífiques i de rebuig a la violència.

La composició de la imatge penso que és la que volia i els centenars de mans aixecades fan un efecte espectacular que culmina amb la llum del sol a la part esquerra de la foto. A més la voluntat de la imatge és expressar doncs que

el moviment independentista és fermament pacífic i així ho demostres aixecant les mans durant les manifestacions, recordant l'actuació de l'1-O.

○ *“Estudiants, impuls del procés”*

Títol: Estudiants, impuls del procés.

Data: 28 de setembre del 2017.

Lloc: Barcelona.

La foto és en color i està feta amb una NIKON D40X. Els aspectes més tècnics a destacar són:

Punt F: f/4.2, **Temps d'exposició:** 1/160 s, **Velocitat ISO:** ISO-200, **Distància focal:** 95mm,

Les estudiants i els estudiants han estat part del motor del procés als carrers; amb més de 4 vagues convocades pels sindicats estudiantils en menys de dos mesos pràcticament. La imatge va estar feta durant la primera vaga estudiantil Barcelona, el 28 de setembre del 2017. Ja abans del referèndum de l'1-O, havien estat convocats per expressar el seu posicionament davant del referèndum i advertir que els estudiants hi estarien totes les vegades que hi fessin falta.

La imatge d'un noi amb el puny esquerre alçat envoltat de joves amb banderes, és una de les imatges més significatives d'aquell dia. Uns 80.000 estudiants s'havien concentrat en una manifestació multitudinària amb voluntat de manifestar-se i expressar la seva pròpia opinió. La cara de l'estudiant a més representa una voluntat de força que penso que representa molt bé la manifestació d'aquell dia. Les manifestacions d'estudiants són totalment diferents de les altres.

○ *Música en moments d'incertesa*

Títol: Música en moments d'incertesa

Data: 26 d'octubre del 2017.

Lloc: Plaça Sant Jaume de Barcelona.

La foto és en color i està feta amb una CANON EOS 1200D. Els aspectes més tècnics a destacar són:

Punt F: f/4.5, **Temps d'exposició:** 1/4000 s, **Velocitat ISO:** ISO-400, **Distància focal:** 28mm,

Aquesta imatge va estar feta durant la concentració per la no convocatòria d'eleccions del 26 de novembre del 2017. Els manifestants durant hores van estar davant del Palau de la Generalitat esperant la compareixença del president, per explicar quin era el rumb que seguia. Fins a les 17h el president no va comparèixer en roda de premsa i això va fer que espontàniament succeïssin situacions com la que mostra la fotografia: un home tocant una cançó amb la guitarra. El caràcter de les manifestacions sempre ha estat pacífic però moltes vegades ha estat festiu, ja que era un dels altres clams del procés: concentracions festives i familiars.

El 26 de novembre va ser un dia complicat, ja que es venia d'una manifestació estudiantil que canvia el rumb al conèixer la possibilitat de convocatòria d'eleccions, i la foto té una clara voluntat doncs de tot i la situació tensa i complexa que s'havia viscut aquell matí, la gent continuava alegre i festiva escoltant un home tocant la guitarra.

○ *“La no resposta d’Europa”*

Títol: La no resposta d'Europa.

Data: 22 de setembre del 2017.

Lloc: Barcelona.

La foto és en color i està feta amb una NIKON D40X. Els aspectes més tècnics a destacar són:

Punt F: f/4, **Temps d'exposició:** 1/250 s, **Velocitat ISO:** ISO-800, **Distància focal:** 82mm,

Aquesta imatge va estar feta quan encara no s'havia celebrat el referèndum de l'1-O, i ja els manifestants interpel·laven l'actuació de la Unió Europea. Una constant en aquest procés, la interpel·lació directa o indirecta tant de la gent com dels representants independentistes per buscar vies de diàleg, ja que l'Estat espanyol tancava tota via de diàleg.

La imatge parla per si sola, la no actuació de mediació tan esperada per l'independentisme de la Unió Europea es va convertir en un clam en quasi totes les manifestacions. La imatge d'una pancarta preguntant: "Europe, Where Are You?" té una simbologia important del fracàs tant d'Europa per no haver influït en el procés i pels independentistes per no atreure el projecte a la Unió Europea tant i com els hauria agradat.

○ *“Desolació davant la injustícia”*

Títol: Desolació davant la injustícia.

Data: 8 de novembre del 2017.

Lloc: Barcelona.

La foto és en color i està feta amb una CANON EOS 1200D. Els aspectes més tècnics a destacar són:

Punt F: f/4.5, **Temps d'exposició:** 1/4000 s, **Velocitat ISO:** ISO-800, **Distància focal:** 21mm,

Durant la vaga general del 8 de novembre i amb 6 membres del govern català empresonat la gent tornava a declarar-se en vaga per exigir la seva llibertat. La plaça de Sant Jaume quedava desbordada en una massiva concentració al matí on diversos parlamentaris demanaven que la situació del país exigia una vaga com la que s'estava celebrant al llarg del dia.

L'home que apareix a la foto es mostra amb el cartell alçat exigint la llibertat dels considerats presos polítics. Mostra una cara de ràbia que és molt significativa del dia que s'havia viscut, un moviment que es sentia injustament empresonat i que no sabia com afrontar aquells moments que estaven vivint. La ràbia i la convicció de continuar manifestant-se serien la interpretació de la foto.

○ *“No violència abans que independència”*

Títol: No violència abans que independència.

Data: 3 d'octubre del 2017.

Lloc: Barcelona.

La foto és en color i està feta amb una NIKON D40X. Els aspectes més tècnics a destacar són:

Punt F: f/4, **Temps d'exposició:** 1/125 s, **Velocitat ISO:** ISO-1000, **Distància focal:** 70mm,

Aquesta potser és una de les fotos que li dóna més sentit al fotoreportatge, una foto senzilla i sense cares. Les banderes que els identifiquen i tres amics tranquils parlant pel carrer. Era una foto feta després de l'actuació policial de l'1-O, per tant cobra una simbologia important. En aquest sentit, la gent que no se sentia independentista deixava la ideologia a un costat per manifestar-se al costat del que hi pensaven diferent d'ell.

Potser la foto fica en relleu el caràcter pacífic de totes les mobilitzacions del moviment independentista, ja que deixen clar el seu compromís amb la no-violència. Va ser una imatge difícil de realitzar perquè poques vegades s'havien vist banderes espanyoles durant manifestacions que podien abastar ideologies més independentistes. Al tractar-se de manifestacions en contra de la violència, la porta estava oberta a tot aquell qui volgués defensar-la. Va costar-me aconseguir aquesta imatge perquè la majoria eren banderes independentistes però quan la vaig trobar, va coincidir que anava acompanyat de dos homes: un amb la senyera i l'altre amb una bandera que posa "democràcia".

14. Conclusions

El meu treball de recerca tenia diversos objectius però sobretot a mesura que el treball ha evolucionat hi ha hagut diverses conclusions tant personals com del mateix treball.

Respecte al primer punt el treball m'ha permès conèixer tot el que volia saber sobre la feina del fotoperiodista, l'ètica fotoperiodística, les diferents branques dintre del fotoperiodisme o com una imatge pot ser analitzar... Tot i no ser un dels gremis amb més treballadors el pas del temps explica com la mateixa societat ha necessitat el fotoperiodisme per poder entendre la història. I avui dia doncs la necessitat de tenir una imatge per poder entendre la nostra realitat. En un món tan avançat com el nostre les conclusions que n'extrec són clares, el fotoperiodisme és necessari pel simple fet de poder verificar certes notícies.

Després també de conèixer a fons l'ètica fotoperiodística i amb l'entrevista feta, crec que si existeix la feina del fotoperiodista, no només és per fotografiar els moments bons sinó que tot i les notícies tràgiques la seva feina és està allà amb la seva càmera fent les fotografies. Tot i les conegudes polèmiques que molts fotoperiodistes s'han vist immersos penso que ells estaven fent la seva feina i ningú els pot criticar per les fotos fetes, altra cosa és que es publiquin.

El segon objectiu i amb la necessitat d'una part pràctica ambiciosa vaig decidir doncs fer el seguiment fotoperiodístic d'un subjecte social. La tria com he explicat no va ser fàcil però el procés independentista va ser l'escollit i crec que no em vaig equivocar. El seguiment del moviment a favor de la independència de Catalunya no ha estat fàcil per les contínues protestes durant aquests últims mesos. A favor, ha estat un subjecte amb molta facilitat per accedir-hi, ja que la gent i els carrers han estat els protagonistes. Fer la crònica m'ha agradat perquè també havia de fer un seguiment de la premsa escrita de forma quasi diària i a part anar prenent els meus primers apunts com si fos un periodista.

Finalment, la crònica no era més que un pur pas per la creació d'un fotoreportatge sobre el procés independentista. Fer la crònica com ja he dit

em va suposar un esforç però amb una recompensa molt agraïda. La tria d'imatges va ser complicada i sense cap mena dubte el més difícil de tot el treball. D'entre els centenars d'imatges que havia realitzat durant tres mesos frenètics ho havia de resumir en 10 imatges. Però a més les imatges havien de parlar i narrar una realitat i una significació atribuïda a aquest moviment. L'objectiu des del meu punt de vista està assolit, ja que ha estat un moviment molt clar en les seves posicions i això m'ha facilitat en el moment de voler explicar i narrar el que hi havia darrere la fotografia. N'estic orgullós amb la tria però em quedo amb moltes imatges que s'han quedat guardades en una carpeta del meu ordinador. Finalment, també el format del treball va ser una decisió final que ha estat del tot encertada perquè poder tenir accés des de qualsevol part del món al meu fotoreportatge penso que és una bona idea i també una manera de fugir dels típics fotoreportatges establerts.

Aquest treball m'ha servit per comprovar que on vull estar de gran, és fent la feina del periodista, doncs m'agrada més explicar amb paraules la informació que no fent la feina d'un fotògraf.

15. Bibliografia, webgrafia i hemeroteca

Aquest és un llistat de diferents llibres i webs que he consultat per dur a terme el meu treball de recerca:

○ Webgrafia

http://www.xtec.cat/~rvilella/imatge/historia_fotografia.htm
[https://ca.wikipedia.org/wiki/Fotoperiodisme_\(fotografia\)](https://ca.wikipedia.org/wiki/Fotoperiodisme_(fotografia))
<https://fotografiaanonima.wordpress.com/2012/10/25/la-etica-fotoperiodistica-reportaje/>
<http://www.fundacioncanal.com/magnumfirst/la-fundacion.html>
<https://hipertextual.com/2015/07/magnum-photos>
<https://www.workshopexperience.com/fotografia-documental/>
http://galeriafotocreativa.com/fotoperiodismo-fotografia_documental/
<http://www.xtec.cat/~lvallmaj/passeig/etimoral.htm>
<https://definicion.de/etica-profesional/>
<https://www.xatakafoto.com/guias/guia-practica-sobre-la-etica-fotografica-con-alfons-rodriguez>
<https://fotografiaanonima.wordpress.com/2012/10/25/la-etica-fotoperiodistica-reportaje/>
<http://cultaudiovis.blogspot.com.es/>
<http://caudmarratxi.blogspot.com.es/2015/07/programacio.html>
<http://www.visapourlimage.com/en>
https://www.ara.cat/cultura/VISA-POUR-LIMAGE-Cacar-camera_0_1862213906.html

○ Bibliografia

- Kobre, K., (2004), *Fotoperiodismo: El manual del reportero gráfico*, Barcelona, Espanya: Omega.
- Robert Capa: las huellas d'una leyenda de BERNARD LEBRUN.
- Ingledew, J., (2006), *Fotografía*, Barcelona, Espanya: Art Blume.
- Castro, L., (2017), *Els carrers seran sempre nostres*, Barcelona, Espanya: Raval Edicions SLU, Pòrtic.

○ **Hemeroteca**

Per a la realització del que he anomenat crònica del procés he consultat diversos tipus de publicacions en la premsa escrita o digital cada vegada que ho he necessitat.

- **Diaris catalans:** <https://www.ara.cat/>, <https://www.vilaweb.cat/>, <http://www.ccma.cat/324/>
- **Diaris espanyols:** <https://elpais.com/>
- **Diaris locals:** El Tot Mataró i el Capgròs. En les seves publicacions respectives setmanalment.

